

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513206346
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2018:8513206346.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Bratislava, Michalská 18, IČO: 36 854 140, zast. Malata, Pružinský, Hegedúš & Parners s. r. o., Prievozská 4/B, Bratislava, IČO: 47 239 921 proti žalovanému: E. F., nar. XX.X.XXXX, bytom J. Q., občan SR v konaní o zaplatenie 3.000,95 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.263,78 eur, úroky z omeškania vo výške 9,25% zo sumy 1.263,78 eur od 7.11.2013 do zaplatenia, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou na súd dňa 13.11.2013 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 3.000,95 eur s prísl. ako aj nahradenia trov konania, a to titulom nepovoleného debetného zostatku na bežnom účte ako aj nezaplateného poskytnutého spotrebiteľského úveru.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že dňa 2.7.2009 uzatvoril so žalovaným zmluvu o bežnom účte o poskytnutí MAXIKONTA. V zmysle uzatvorenej zmluvy sa žalovaný zaviazal čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania. Žalovaný nedodrжал dohodnuté podmienky, v dôsledku čoho žalobca evidoval nepovolený debetný zostatok na bežnom účte vo výške 641,82 eur vyčíslených ku dňu 6.11.2013. V zmysle zmluvy o bežnom účte v prípade zmluvne povoleného prečerpania peňažných prostriedkov uložených na účte úročí žalobca vzniknutý debetný zostatok debetnou úrokovou sadzbou vyhlásenou žalobcom, ktorá ku dňu nasledujúcemu po dni posledného vyčísleného debetného zostatku na bežnom účte predstavovala 25 % p.a.. Vzhľadom na uvedené má žalobca nárok na zaplatenie sumy 641,82 eur ako aj požadovaný (debetný) úrok z nej vo výške 25 % p. a. od 7.11.2013 do zaplatenia. Ďalej žalobca uviedol, že dňa 6.7.2009 uzatvoril so žalovaným spotrebiteľský úver do výšky úverového limitu dohodnutého zmluvnými stranami na sumu 1.400,- eur. Žalovaný bol oprávnený úver čerpať jednorázovo, pričom tento dňa 6.7.2009 bol vyčerpaný. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v pravidelných mesačných anuitných splátkach splatných vždy k 15. dňu v mesiaci v období od 15.8.2009 do 15.6.2016, pričom anuitná splátka sa skladala s istiny a príslušných úrokov podľa článku 2 Zmluvy. Splátky boli dohodnuté vo výške 24,98 eur. Zmluvné strany sa dohodli, že vyčerpaný a nesplatený úver sa bude úročiť fixnou úrokovou sadzbou vo výške 12 % p.a.. V dôsledku nedodržania platobnej disciplíny žalobca určil predčasnú splatnosť úveru poskytnutého na základe zmluvy ku dňu 15.5.2011. Žalobca eviduje v dôsledku nedodržania platobnej disciplíny žalovaného ku dňu 6.11.2013, pohľadávku vo výške 2.359,13

eur, ktorá predstavuje istinu vo výške 1.302,11 eur, úrok vo výške 546,97 eur vyčíslený ku dňu 6.11.2013, úrok z omeškania vo výške 384,46 eur vyčíslený ku dňu 6.11.2013 a neuhradené poplatky vo výške 125,59 eur.

3. Súd uznesením zo dňa 29.4.2014 ustanovil žalovanému opatrovníka - Mesto J. Q. s poukazom na ust. § 29 ods. 2 OSP platného a účinného v čase rozhodnutia, vzhľadom na tú skutočnosť, že žalovaný sa na adrese uvedenej v žalobe nezdržiava, zdržiava sa na neznámom mieste. V dôsledku zmeny právnej úpravy súd opätovne prešetril pobyt žalovaného a zistil, že žalovaný má trvalý pobyt v meste J. Q. a ide o bezdomovca, preto súd v súlade s ust. § 116 ods. 2 CSP verejne oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 22.6.2017 oznámenie o podanej žalobe ako i na webovej stránke súdu. Súd vo veci nariadil pojednávanie, pričom žalovaný sa týchto pojednávaní nezúčastňoval. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 16.6.2016 predložil súdu špecifikáciu žaloby a na pojednávaní dňa 15.2.2018 zotrval na svojej skutkovej i právnej argumentácii.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa listinami doloženými v súdnom spise a po ich vyhodnotení za preukázané skutkové tvrdenia považuje:

4. Zmluvné strany uzatvorili dňa 7.2.2009 zmluvu o bežnom účte a poskytnutí MAXIKONTA, následne zmluvné strany žalobca so žalovaným dňa 6.7.2009 uzatvorili úverovú zmluvu č. XXXXX-XXXXXXX/XXXX predmetom, ktorej bolo poskytnutie spotrebného úveru na základe písomnej žiadosti dlžníka - žalovaného zo dňa 29.6.2009, s poskytnutým limitom úveru 1.400,- eur, splatnosťou úveru 15.6.2016, úrokovou sadzbou variabilnou 12 % p. a., maximálnou mesačnou splátkou 24,98 eur, s počtom mesačných splátok 83 a poplatkom za poskytnutie úveru 2 % z limitu úveru. Ročná percentuálna miera nákladov vyčíslená na základe výšky poskytnutého úveru a hodnoty celkových nákladov spojených s úverom bola stanovená vo výške 17,38 %, priemerná hodnota RPNM platná ku dňu podpisu zmluvy bola stanovená vo výške 25,27 %. Celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sú 911,28 eur. Žalobca listom zo dňa 16.5.2011 oznámil žalovanému, že v dôsledku omeškania s plnením záväzkov žalobca vyhlásil celú svoju pohľadávku dňom 15.5.2011 za splatnú a zároveň ho vyzval na zaplatenie dlžnej čiastky, ktorá ku dňu 16.5.2011 predstavuje sumu 1.945,49 eur. Predmetná listina bola žalovanému doručovaná doporučenou poštou dňa 17.5.2011 o čom svedčí fotokópia poštového podacieho hárku. So žalobcom predloženého rozpisu splátok má súd preukázané, že žalovaný celkovo uhradil žalobcovi sumu 136,22 eur.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

5. Podľa § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

6. Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

7. Podľa ustanovenia § 708 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

8. Podľa ustanovenia § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Ak nevyplýva z príkazu čas, kedy sa má platba vykonať, je banka povinná platbu vykonať v deň, ktorý nasleduje po doručení príkazu.

9. Podľa ustanovenia § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

10. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky

11. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v čase poskytnutia povoleného prečerpania, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

17. Podľa § 2 písm. b) zák. č. 258/2001 Z.z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

18. Podľa § 3 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z.z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. <<http://www.epi.sk/print/zz/2001-258/znenie-20090101.htm>> Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

19. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

20. Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

21. Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

22. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

23. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia

ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd dospel k právnomu záveru:

25. V danom prípade strany sporu uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí zmluvu o bežnom účte a tiež zmluvu o úvere. Uzatvorením týchto zmlúv vznikol formálne absolútny obchodný vzťah a spravuje sa ustanovením § 708 a nasl. Obchodného zákonníka a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Napriek skutočnosti, že zmluva o bežnom účte a zmluva o úvere, je absolútnym obchodno-záväzkovým právnym vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka, vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa, ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia §52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Z formálneho hľadiska je teda zmluva medzi stranami sporu uzavretá podľa Obchodného zákonníka a mala by sa riadiť ustanoveniami Obchodného zákonníka, nakoľko však sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, súd má za to, že je rozpor medzi podmienkami, ktoré pre žalovaného zo zmluvy vyplývajú v prípade žeby išlo o obchodnoprávny vzťah a ak by išlo o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle Občianskeho zákonníka, keďže podľa Obchodného zákonníka sú obchodné podmienky prísnejšie ako podľa Občianskeho zákonníka, napr. ohľadne premlčania, výšky úrokov z omeškania. V súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, je teda potrebné v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov (premlčanie, odstúpenie od zmluvy), na tieto vzťahy aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo.

26. Z predloženej úverovej zmluvy je zrejmé, že žalobca nedodrжал ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, keď v zmluve nie je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva obsahuje údaj len o celkovej výške mesačnej splátky 24,98 eur, s počtom splátok 83, pričom v čl. IV bod 2 Zmluvy, je uvedené, že úver sa spláca anuitným spôsobom a anuita zahŕňa splátku istiny a mesačné úroky. Zo zmluvy preto nie je zrejmé, aká časť splátky je určená na splátku istiny, aká na splátku úroku a prípadne aká na splátku poplatku. Zákonná obsahová náležitosť zmluvy spočívajúca v uvedení údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nemôže byť v spotrebiteľskej zmluve naplnená len uvedením súhrnnej mesačnej splátky. Z takého údaja spotrebiteľ nie je schopný vyvodit', aké bude navýšenie sumy, ktorú si v skutočnosti požičiava a z akých konkrétnych zložiek sa skladá celková suma, ktorú bude napokon povinný veriteľovi vrátiť. V súlade s vyššie citovaným ustanovením § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. sa preto tento spotrebiteľský úver považuje bezúročný a bez poplatkov.

27. Po vykonanom dokazovaní súd uzatvára, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom ide o obligatórnu náležitosť, ktorej absencia v konečnom dôsledku spôsobuje, že poskytnutý úver sa považuje za úver bezúročný a bez poplatkov. Ku dňu 15.5.2011 žalobca zosplatnil úver. Súd mal z listinných dôkazov preukázané, že na základe uzavretej úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.400,- eur a žalovaný uhradil celkovo sumu 136,22 eur (vychádzajúc z platobnej histórie žalovaného). Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.263,78 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou poskytnutou žalobcom (1.400,- eur) a sumou uhradenou žalovaným (136,22 eur). Jedine rozdiel týchto súm presne kvantifikuje výšku nároku žalobcu, očisteného o nároky, ktoré súd žalobcovi nepriznal. Priznaná suma teda predstavuje nesplatený zostatok poskytnutého úveru (bez úrokov a poplatkov) a vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

28. Súd zamietol žalobu aj v časti zaplatenia sumy vo výške 641,82 eur, o ktorej žalobca tvrdil, že sa jedná o nepovolený debetný zostatok na bežnom účte ku dňu 6.11.2013. Žalobca si v konaní nesplnil povinnosť tvrdenia vo vzťahu k uvedenému žalovanej sume, túto sumu nešpecifikoval uvedením jej jednotlivých položiek tak, aby bolo možné preskúmať jej dôvodnosť. Povinnosťou žalobcu v konaní je relevantné skutočnosti tvrdiť a následne ich preukázať listinnými dôkazmi. Keďže žalobca si uvedenú povinnosť nesplnil, netvrdil, ani nepreukazoval dôvodnosť svojho nároku, súd žalobu v uvedenej časti zamietol. Žalobca súdu predložil len listinu, o ktorej možno predpokladať, že je výpisom z bežného účtu, avšak nie je zrejmé, z čoho suma mínus 641,82 eur pozostáva, navyše uvedená listina je predložená v anglickom jazyku. Nakoľko súd zamietol žalobu v časti istiny 641,82 eur, nebolo možné priznať žalobcovi

ani uplatnené príslušenstvo (debetný úrok vo výške 12 % ročne od 7.11.2013 do zaplatenia zo sumy 641,82 eur).

29. Žalobca v priebehu konania poukázal na právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová. Súd je toho názoru, že uvedený rozsudok nie je spôsobilý zmeniť doterajšiu rozhodovaciu prax všeobecných súdov, nakoľko pri konflikte smernice a vnútroštátneho zákona členského štátu musia vnútroštátne súdy v prvom rade skúmať, či môžu smernici priznať priamy účinok. V sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice zásadne vylúčený a preto vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu smernici priznať aspoň účinnosť nepriamy. Teda či môžu zákon vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice a teda eurokonformný výklad zákona však nie je absolútny, pretože takýto výklad nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, nakoľko by sa jednalo o výklad contra legem. Podľa zákona č. 126/2010 Z.z. sa vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem iného obsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a teda zákon ide nad rámec Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES č. 2008/48 a celkovo jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu splátky pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“. K výkladu tohto ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z. existuje konštantná judikatúra slovenských súdov, v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. považuje za bezúročnú a bez poplatkov. V tomto smere súd poukazuje napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/7/2017.

30. Súd priznal žalobcovi ním požadované úroky z omeškania vo výške 9,25 % p.a. od 7.11.2013 do zaplatenia, avšak zo sumy súdom priznanej t.j. zo sumy 1.263,78 eur.

31. Poukazujúc na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol takto:

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 3.000,95 eur, pričom nárok žalobcu bol opodstatnený vo výške 1.263,78 eur, ktorú žalovaný. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 42,11 % a úspech žalovaného predstavuje 57,89%. Teda čistý úspech žalovaného je 15,78% (57,89% - 42,11%).

26. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní súd rozhodol tak že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.